

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. B.**
st. příslušnost: X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2025, č. j. OAM-1145/ZA-ZA11-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 11. 2025, č. j. OAM-1145/ZA-ZA11-ZA03-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 25. 11. 2025, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 9. 10. 2025. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 11. 2017 (to je součástí správního spisu), které nabylo právní moci 4. 12. 2017.
3. Součástí správního spisu je dále mj. vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu ze dne 16. 10. 2025. Z něj vyplývá, že důvodem žalobce k podání opakované žádosti je, že tady má děti a vnuky. Do ČR přijel pracovat, ale nezaplatili mu. Chtěl se vrátit do Moldavska, protože mu tam zemřel bratr, ještě předtím však v ČR přišel o doklady i pas. Musí si tady vydělat peníze, aby mohl odcestovat do Moldavska.
4. Dle protokolu o pohovoru ze dne 16. 10. 2025 žalobce mj. uvedl, že v Moldavsku neměl problémy. Má tam manželku, která se stará o dům, dále sestru, její děti i vnuky. Žádá o pomoc, aby si mohl vydělat peníze a v klidu se vrátit do Moldavska.
5. Žalovaný učinil součástí správního spisu Informaci OAMP ze dne 7. 5. 2025, Moldavsko – Základní přehled o zemi, dále Informaci OAMP ze dne 7. 1. 2025, Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, a Informaci Ministerstva vnitra ČR – Moldavsko, Přehled údajů o zemi za rok 2024, překlad zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), ze dne 6. 8. 2025.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o své první žádosti. Žalobce chtěl v ČR legálně pracovat a uváděl, že zde má děti a vnoučata. V Moldavsku zároveň nedošlo od doby, kdy byla meritorně posouzena předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, případně mu hrozila újma podle § 14a téhož zákona.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Namítá, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal z důvodu obav o svou bezpečnost v zemi původu. V ČR má syna a dceru a dohromady šest vnoučat. Má za to, že naplňuje své právo na soukromý a rodinný život. Také zde není ohrožen chudobou, která v zemi jeho původu panuje. Jako starší člověk je v zemi původu ohrožen, protože tam nemůže dosáhnout základního zabezpečení svých životních potřeb. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.
8. Žalovaný v podaném vyjádření popřel oprávněnost žaloby. Odkázal na obsah spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Důvody pro podání opakované žádosti žalobce jsou stejné. Rodinné vazby žadatele na území ČR a nepříznivá ekonomická situace v zemi původu nepatří mezi důvody, pro které lze mezinárodní ochranu udělit. Smyslem možnosti podat opakovanou žádost je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit závěry přijaté během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Podmínky pro meritorní projednání opakované žádosti splněny nebyly (rozhodnutí NSS ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009, ze dne 22. 1. 2018, č. j. 3 Azs 323/2017). Žaloba by tak

měla být zamítnuta. Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě žalovaný rovněž nepovažoval za splněné.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
10. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud konání jednání nepovažoval za nezbytné.
11. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
12. V tomto řízení soud nezkoumá, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Bylo-li řízení o žádosti žalobce zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, úkolem krajského soudu je přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.
13. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů (bod 19 odkazovaného rozsudku).
15. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly totiž totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti

o mezinárodní ochranu. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uváděl, že chce v České republice zůstat z pracovních důvodů, resp. z důvodu, že zde má děti a vnuky. Jiné důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuváděl.

16. Teprve v žalobě zmínil obavy o svoji bezpečnost v zemi původu s tím, že to byl důvod pro podání jeho opakované žádosti. Tomuto tvrzení však předcházející tvrzení a výpovědi žalobce vůbec nesvědčí. Ve správním řízení jakékoli obavy tohoto charakteru nezmínil, naopak výslovně uvedl, že by mu v případě návratu do vlasti nic nehrozilo. Vzhledem k tomu, že žalobce obavy o svou bezpečnost poprvé uvedl až v žalobě a učinil tak pouze v obecné rovině, soud považuje toto tvrzení žalobce za nevěrohodné. Pobyt dětí a vnoučat žalobce na území ČR, ani horší podmínky v zemi původu co do hmotného zabezpečení (nejedná-li se o situaci srovnatelnou s čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, o čemž situace žalobce ani informace o zemi původu nesvědčí), nelze řadit mezi důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
17. Nutno dodat, že shromážděné informace o zemi původu žalobce jsou aktuální (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS), a proto lze potvrdit závěr žalovaného, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona. Ostatně ani sám žalobce žádné takové věrohodné změny neuváděl, a to ani v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ani když mu byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a konečně ani v žalobě.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Smyslem a účelem podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je možnost posouzení případů, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele, a které nemohl uplatnit během předchozího pravomocně skončeného řízení. To však nebyl případ žalobce.
19. Lze tak uzavřít, že podmínky pro aplikaci institutu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
20. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).
21. O návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 5. ledna 2026

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně